Economia

Catalunya té un 13% de sous públics, Extremadura, un 40%

Els funcionaris catalans són la tercera part dels andalusos o manxecs

El pes del sector públic extremeny sobre el PIB supera el de França

Pel BBVA, més aparell públic no suposa millor servei

29/11/11 02:00 - MADRID - **DAVID PORTABELLA**

La tirania dels ajustos es presenta com a recepta única i inevitable a totes les comunitats per aprimar els dèficits i deutes, però el punt de partida arreu de la pell de brau és notòriament desigual en el pes dels funcionaris. A l'hora de calibrar nòmines del sector públic en cada economia, Extremadura destaca perquè més del 40,5% dels seus salaris són pagats per l'erari públic de l'administració, quan a Catalunya són el 12,9%.

La taula comparativa que situa Extremadura com a líder en funcionaris i sous públics és la constatació que recull l'estudi *Les diferències regionals del sector públic espanyol*, elaborat per la Fundació BBVA i l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques (IVIE) sota la coordinació del professor Francisco Pérez García. L'anàlisi mesura les remuneracions, que engloben la suma de sous (en efectiu o en espècie) i cotitzacions socials a càrrec de cada autonomia, com a termòmetre del percentatge de llocs de treball que dóna el sector públic a cada lloc del 2000 al 2008. En el rànquing, Catalunya surt com la més prima en sous públics, perquè el seu 13% és quasi la tercera part del 31,7% de Castella-la Manxa, del 29,4% de Castella i Lleó i del 29% d'Andalusia.

L'estudi de la Fundació BBVA sorprèn situant les Canàries, una comunitat amb l'economia abocada al turisme, en el cinquè lloc estatal en pes de sous públics (27,2%). Per sota de la mitjana estatal (21%) apareixen les Illes Balears (19,9%), el País Valencià (19,8%) i també Madrid (17,5%).

A la vista del desequilibri, els autors de l'estudi alerten que un major pes del sector públic no equival sempre a una millor prestació de serveis públics, com la sanitat o l'educació. "Tenir un pes públic al PIB menor no significa que els serveis públics es prestin pitjor perquè, per exemple, hi ha comunitats com Euskadi o Catalunya amb molts professors vinculats a l'escola concertada", avisa Francisco Pérez García, coordinador de l'estudi i director d'investigació de l'Ivie.

Amb el 40% de sous pagats per arques públiques, Extremadura se situa com l'extrem del pes del sector públic fins i tot per sobre de França, el paradigma del mastodòntic aparell estatal. Si s'atén al pes del sector públic en el PIB, a França és del 56% i a la comunitat extremenya arriba al 68,6%. La mitjana en estats no tan centralistes no arriba al 50%, del 47,5% d'Alemanya al 42,2% d'Itàlia passant pel 45,8% de l'Estat espanyol.

En el rànquing del pes públic en l'activitat, Catalunya apareix de nou a la cua amb no més el 37,1%. Només és més baix (27%) a Madrid, definit per la presidenta, Esperanza Aguirre, com a territori "*business friendly*". A Castella-la Manxa arriba al 55%, al nivell francès.

LA XIFRA

68,6

per cent és el pes del sector públic en el PIB extremeny, per sobre d'un estat centralista com França (56%).

700 euros de diferència en sanitat

El desequilibri territorial en les comunitats té un apartat notable en la despesa pública per habitant en la sanitat, amb diferències que arriben als 700 euros. Els extrems els delimiten Navarra (finançada pel sistema foral), que dedica 1.704 euros per càpita a una partida sanitària que només rep 1.061 euros per càpita a la comunitat de Madrid. En el rang baix se situa Catalunya, amb 1.196 euros, per sobre del País Valencià (1.188 euros) i de Balears (1.131 euros).

Menys sensibles són les desigualtats en finançament per càpita en l'educació, tot i que ronden els 500 euros. Entre els anys 2000 i 2008, Navarra apareix de nou com la comunitat líder, amb 1.359 euros per càpita, i Madrid és l'última de la cua, amb 881 euros per càpita. A Catalunya cada habitant rep 977 euros, més que al País Valencià (921 euros) i menys que a les Balears (1.078 euros).

L'estudi del BBVA es fixa als anys de l'expansió i el primer de crisi.